

Maitasuna, jasotzen duguna eta ematen duguna, baita geu garen maitasuna ere, ospatzen dugu Caritasen jai handi honetan, Karitatearen Egunean. Ospakizun hau, kristautentzat, ogian eta ardoan gorpuzten da eta hartzen du itxura; Jesusek, Jainkoaren Semeak, bere bizitza ematen duenean, heriotzara eta hutsera garamatzen bizitzatik salbatzeko, zapaltzen gaituen eta ikusten eta arnasa hartzen uzten ez digun guztiaren morroi izateari utz diezaiogun; itxaropenik eta etorkizunik gabe, atsekabean, beldurrean eta ilunpetan harrapatuta bizitzera behartzen gaituen horretatik askatzeko.

Giza bizitzari zentzua ematen dion gauza bakarra MAITASUNA dela ospatzen dugu, baita zoriontasunera garamatzen bidea gure bizitzako helburua eta irrikak maitatzen ikastea eta besteek maita gaitzaten uztea oinarri ditugula bideratzea dela ere. Horrez gain, ospatzen dugu maitasuna dela bilakatzerara eta aurrera egitera ez ezik, pertsona guztien etxe eta bizileku izateko eskaintzen den Lur honen bidez lotuta gauden Gizateria honentzako guztien ongia aurkitzera eta proiektatzera ere bultzatzen gaituen eragilea.

Bizi garen garaiotan, ezinbestekoa eta beharrezkoa da **maitasuna itsasargi** bihurtzea, minaren eta tristuraren erdian azaleratzeko gai izango den itxaropenerako, abaguneetarako eta bizitza berrirako aukerak **argitzeko** erreferente izan dadin.

Krisi sakon batek kolpatutako garai latzak bizitzen ari gara, eta krisi horrek orainari eta berehalakoari atxikitzen bultzatzen gaitu; izan ere, ziurgabetasuna gure bizimoduan kokatu da eta etorkizunetik ezer gutxi ikusten uzten digu, nahiz eta planak egiten eta agendak betetzen jarraitzen dugun. Foessa Txostenean aipatzen duen bezala, pandemiak gizarte-egiturari, familien bizi-baldintzetan eta gizarteratzean eragin dituen ondorio larriak mugarri izan dira gure belaunaldiarentzat, eta oraindik ezin da kalkulatu zer ondorio izango dituen gazteengan. Lehendik baztertuta zeudenentzako lan eta gizarte-aukerak okerragotzeak, kontaktu sozial orokorra murrizteak eta gizarte-harremanak ahultzeak isolamendu handiagoa eragiten dute gero eta handiagoa den indibidualismoaren aurrean, eta horrek gizarte aldenduago eta ezatseginago bat sorrarazten du.

Horri Ukrainako gerraren larritasuna eta herrialdetik ihes egin behar izan duten hiru milioi pertsonak gehitu behar zaizkio. Egoera horrek Bigarren Mundu Gerraren ondoren izan den krisi humanitario handiena eragin du Europan. Baina ezin dugu ahaztu beste gatazka batzuetatik, jazarpenetik eta pobreziatik, eta gure lurraldetik gertu eta urrun gertatu diren hondamendi klimatikoaren ondorioetatik ihes egiten jarraitzen duten milaka pertsonaren errealitatea. Mundu osoko pertsona ugari bizi dira beren etxeetatik kanpo, bakea, aukera eta etorkizuna bilatu nahian batetik bestera dabilzanak etengabe.

Gero eta ezegonkortasun global handiagoa bizi dugu, eta hori, nola edo hala, guztiongan izaten ari da eragina, eta behin eta berriz gogorarazten digu ihes egin ezin diogun oraina: gizaki guztiak **ahulak eta kalteberak gara**, ezin diegu krisiei eta hondamendiei bakarrik eta alde-bakarretik aurre egin.

Baina, era berean, **elkartasuna eta eskuzabaltasuna izateko gai gara**. Bi sentimendu horiek gure errailetatik sortzen dira besteen oinazearekin eta sufrimenduarekin azaleratzean, gure erruki lokartua astintzen dute eta keinu xume eta zehatz bihurtzen dira, beste batzuentzako bizitza, alegia.

Muga guztiak gainditzen dituen senidetasun unibertsala pizten da; hori **gu garen maitasunetik, seme-alabak izatea egiten gaituen Jainko Aitaren dohainetik** sortzen da, eta zaindu egin behar dugu.

Caritasek **besteenganako maitasunak duen garrantzia nabarmendu nahi du bizi-proposamen gisa**: kristauei eta gizarteko gainerako pertsonaei eskatu nahi die gure bizitza-proiektu pertsonal eta kolektiboak **maitasun zehatz eta sozialetik**, partekatutako mahaiko agape den maitasunetik, eta **axola zaigun guztiarekin konpromisoa hartu duen maitasunetik**, eraiki dezatela, honako hauekin konpromisoa hartu duen maitasunetik, alegia:

- pertsonekin, eta, bereziki, ahulenak eta kalteberenak direnekin;
- Sorkuntzarekin eta gu guztion etxearekin, bere zaintzarekin eta babesarekin;
- justiziarekin eta giza eskubideekin, gure harremanak eta guztion ongizatea bideratzeko.

Helburua maitasuna bizitzea eta islatzea da, beste batzuei **bizia ematen dien, senidetasunean** partekatzen den eta **leiala** izateaz gain, denboran irauteko gai den maitasuna, alegia, baina ez boluntarioratzatik partekatuz, baizik eta norberak eta komunitateak Jesusen Ebanjelioarekin elkartzeko esperientzia biziz.

Caritasen lekuko gara, maitasun horrek indibidualismoa baino gehiago pertsona guztientzat ideia buruan duen gu partekatua oinarritzat hartuta eraikitzen den gizarte berriaren proiektuan lagundu, elkarlanean aritu eta parte hartu nahi duten pertsona askoren bihotzak mugitzen dituela.

“Guztion etxea, hau da, planeta, zaindu behar dugula esaten dugunean, elkar zaintzeari buruz pertsonengan oraindik gera daitekeen kontzientzia unibertsalaren eta haren inguruko kezkaren gutxieneko horretara jotzen dugu. Izan ere, norbaitek ura soberan badu, eta, hala ere, zaindu egiten badu gizakiengan pentsatuz, bere burua eta bera kide den taldea gainditzea ahalbidetzen dion maila morala lortu duelako da. Jarrera hori bera behar da gizaki ororen eskubideak onartzeko, norberaren mugetatik haratago jaio bada ere.”¹

Kristauok maitasun horrekiko koherentzia bizi behar dugu eta hori gure egunerokotasunean erakutsi behar dugu, gure ekintza eta erabakiekin, bizimodu xumeagoa eta doiagoa izanda, eta izateko era berezi bat izanda. Izateko era berezi horren bidez, besteentzako ogi bihurtuko gara, beste desberdin batzuekiko harremanak eta sarea sortuko ditugu, poza eta itxaropena kutsatuko ditugu; horrez gain, konfiantza izango dugu guztiok, gizarte gisa, elkartasunez eta anaitasunez bizi ahal izango garela, nahiz eta bananduta egon, eta konfiantza hori ere kutsatuko dugu.

¹ FRANCISCO, Fratelli tutti, 117.

BESTEENGANAKO MAITASUNA DA GURE KONPROMISOA

“Zerbitzatzeak gure familietako, gure gizarteko, gure herriko ahulenak zaintzea esan nahi du. Zeregin horretan, norbera gai da alde batera uzteko ahalguztiduna izateko bere bilaketak, ahaleginak eta nahiak ahulenen begirada zehatzaren aurrean. (...) Zerbitzuak anaiaren aurpegira begiratzen du beti, anaiaren haragia ukitzen du, anaiaren hurbiltasuna nabaritzen du, eta kasu batzuetan “pairatu” ere egiten du, eta anaiaren sustapena bilatzen du.”²

Jesusen jarraitzaileen taldekoak garenez, geure bertsiorik hoberena partekatzeko eta besteen bizitzan sartu eta esku hartzeko konpromisoa hartu behar dugu. Konpromiso horrek jokoan jartzen du gure begiratzeko, pentsatzeko eta sentitzeko modua eta gure ahalegin guztiak zaintza, harrera, babesa eta osabidea eskatzen digun bizitza zehatz eta izendunean jartzen ditugu.

Modu konprometituan bizitzeak zerbait lotzea, gelditu gabe ez jarraitzea eta beste alde batera ez begiratzeko esan nahi du. Maitasunetik eta maitasunarengatik konprometitzeak porrotaren, gatazkaren, monotoniaren edo inertziaren beldurra gainditzera garamatza, eta egoteko, leialak izateko eta “ikusten ez banauzu edo ikusi nahi ez banauzu ere hemen nago” pentsatuz jarduteko eskatzen digu.

Fededun, kristau eta Caritas gisa hartu dugun konpromisoak ezin dio lekuri utzi epelkeriari eta konformismoari. Ahaleginak egin behar ditu Jesusen egia eguneroko bizitzako ohiko lekuetan zabal dadin, elkartasun-korronteak ateratzeko eta korronteak gehien behar dutenen alde bideratu ahal izateko.

“Elkartasuna komunitate gisa pentsatzea eta jardutea da, guztion bizitzari lehentasuna emanez ondasunak batzuek eskuratzearen gainetik. Pobreziaren egiturazko arrazoien, desberdintasunaren, lanik, lurrik eta etxebizitzarik ez izatearen, eta gizarte eta lan-eskubideak ukatzearen aurka borrokatzea ere bada.”³

² FRANCISCO, Fratelli tutti, 115.

³ FRANCISCO, Fratelli tutti, 116.

Zer eman dezakezu besteentzako **ITXAROPENA, MAITASUNA** **ETA JUSTIZIA IZATEKO?**

Pentsatu eguneroko egoera zehatz eta egunerokoak, zeinetan zu zaren pertsona zoragarria, Jainkoak eman dizkizun eta Jesusek bezala beste pertsona batzuen bizitza argitzeko lantzen jarrai ditzakezun dohain guztiak eman eta parteka baititzakezu. Hemen dituzue ideia batzuk lagungarri gisa:

BEGIRATU SAMURTASUNEZ

“Jainkoaren begirada maitekorrari eta sortzaileari erantzun behar diogu. Begirada hori hartzen dugunean, gure bizitza aldatu egiten da. Guztia bokaziozko elkarrizketa bihurtzen da, gure eta Jainkoaren artean, baina baita gure eta besteen artean ere. Elkarrizketa horrek, sakontasunez bizi izanda, garen hori gero eta gehiago izatera bultzatzen gaitu (...) Bokazio orok besteei eta munduari Jainkoaren begiekin begiratzeko eskatzen digu, ongiari zerbitzatzeko eta maitasuna zabaltzeko, bai ekintzekin eta bai hitzekin.”⁴

ENTZUN PAZIENTZIAZ

“Otoitz egiten duzunean eta isiltasunean zaudenean Jainkoaren aurrean jartzen bazara, Jainkoak hitz egingo dizu. Orduan jakingo duzu ez zarela ezer. Zure ezerezaz eta hutsaz jabetzen zarenean soilik bete zaitzake Jainkoak bere izatez. Otoitz-arimak isiltasunera ohituta dauden arimak dira.”⁵

ZAINDU HAUSKORTASUNA

“Itzul gaitezen beti Jainkoaren erara; Jainkoaren estiloa, hurbiltasuna, gupida eta samurtasuna da. Jainkoak horrela jardun du beti. Errukizko eta samurtasunezko jarrerak izanda, hurbiltasunaren Eliza hori izatea lortzen ez badugu, ez gara Jainkoaren Eliza izango.”⁶

PARTEKATU ESKUZABALTASUNEZ

“Denak harriturik gelditu ziren ikusten zutenaz: mutuak hizketan, elbarriak sendaturik, herrenak ibiltzen eta itsuak ikusten. Eta Israelgo Jainkoa goستن hasi ziren. Jesusek bere ikasleei dei egin eta esan zien: «Errukia ematen dit jende honek: hiru egun daramatzate nirekin, eta ez dute deus ere jateko. Eta ez ditut etxera baraurik bidali nahi, ahuleziak joko dituen beldur. Ikasleek esan zioten: «Baina nondik aterako dugu guk bakardade honetan, hainbat jende asetzeko adina ogi?». Jesusek esan zien: «Zenbat ogi dituzue?». Haiek erantzun zioten: «Zazpi eta arraintxo gutxi batzuk». Orduan, jendeari lurrean esertzeko agindu zion”⁷

SALATU BIDE GABEKERIAK SORTZEN DITUEN INKOHERENTZIA

“Giza etsipenaren leku enblematikoetan pertsonak egon behar dute gure artean, pertsonak bizitza bat posible dela senti dezaten. Kristoren berri ematea bizitzeko eskubidea duten pertsonen berri ematea da.”⁸

⁴ FRANCISCO. Bokazioen aldeko Munduko 59. Jardunaldirako mezua, 2022ko maiatzak 8.

⁵ Ama Teresa Kalkutakoa.

⁶ FRANCISCO, Gogoetarako unea sinodo-prozesua hasteko, 2021eko urriak 9.

⁷ Mt 15, 31-35.

⁸ Anne Lécu. Lekaime domingotarra eta espetxe-medikua.

EMATEN DUGUNA GARA.

EGIN DEZAGUN KEINU BAT ELKARREKIN

Zer behar dugu?

Helio-bonbona bat, puxikak, edding motako errotuladoreak eta argazkilari bat.

Zer egingo dugu?

Bihotz-itxura duten heliozko puxikak banatuko dizkiegu bertaratuei eta eskatuko diegu **"ZER EMATEN DIEGU BESTEEI?"** galderari erantzuten dion HITZ BAT idatz dezatela errotuladorez.

Puxikak, erantzunekin (**itxaropena, justizia, maitasuna, zaintza, poza...**) apainduko dira.

Hemen, jarduera nola egiten den eta parte-hartzaileek aukeratutako hitzak erakusten dituzten hainbat une/argazki sortuko ditugu.

Bukatzeko, denak elkartuko dira eta guztiek batera lau haizetara botako dituzte puxikak. Ekintzaren WOW unea, eta elkarrekin egingo dugun argazkia.

SARE SOZIALETAKO EKIMENA

Hashtag #EmatenDugunaGara

Sare sozialetan ekimena egiteko, konfederazioaren keinuaren oinarria erabiliko dugu, "Zer ematen diegu besteei?" galderari erantzunez puxiketara idatzi ahal izan dituzuen hitzekin. Adibideen artean, gogoratzen baduzue, hitz hauek zeuden: **itxaropena, justizia, ilusioa, aukerak...** Era askotako hitzak aukeratzera animatzen zaituztegu

Diseinua inprima dezakezue eta aukeratzen duzuen hitza idatzi. Diseinu horiekin, argazki bat egin behar duzue (bakarrik edo taldean) zuen profiletan argitaratzeko, eta horrekin batera, testu bat idatzi behar duzue, adibide gisa ematen dugun hau bezalakoa:

Karitatearen aste honetan hau jarri nahi dugu agerian:
#EmatenDugunaGara. Jon eta Miren (adibideko hitza) dira gehien behar duten pertsonen laguntzen dietenean.

Mezu horiek ekainaren 13tik 19ra argitaratuko dira eta, beste batzuetan bezala, Espainiako Caritasen profiletan partekatuko dira.

OTOITZAREN TXOKOA

ABESTIA

Somos redes. Luis Guitarra, Alfredo Fraile, Migueli. <https://www.youtube.com/watch?v=2a9zgDu9gpc>

Si, somos voz, somos canto de una nueva humanidad
Somos grito de justicia, somos promesa de paz
Y denuncia de este mundo desigual.

Si, somos luz, somos foco que se centra en los demás
Somos fuego compartido que ilumina la verdad
Que nos hace comprender la realidad.

Somos parte de la vida, somos parte de la fe
Somos redes que se lanzan para llenar de esperanza al hombre y a la mujer
Somos sueños de futuro
Somos ganas de ayudar
Somos redes que reúnen, que se suman, que construyen
Somos solidaridad.

Si somos más, somos más que unos ingenuos, mucho más
Somos manos que transforman, somos pies que al caminar
Van abriendo puertas a la libertad.

Somos parte de tu vida, somos parte de tu fe
Somos redes que se lanzan para llenar de esperanza al hombre y a la mujer.
Somos sueños de futuro
Somos ganas de ayudar
Somos redes que reúnen, que se suman, que construyen
Somos solidaridad.

JUANEN EBANJELIOAREN IRAKURKETA, 15, 9-15.

“Aitak maite izan nauen bezala, halaxe maite zaituztet nik ere zuek; iraun tinko nire maitasunean. Nire aginduak betetzen badituzue, nire maitasunean iraungo duzue; nik neure Aitaren aginduak betez haren maitasunean irauten dudak bezala. Hau guztia nire poza zeuengan izan dezazuen esan dizuet, eta poz hori bete-betea izan dadin. Hau da nire agindua: maita dezazuela elkar nik maite izan zaituztedan bezala. Ez die inork maitasun handiagorik adiskideei, bere burua haien alde ematen duenak baino. Zuek nire adiskide izango zarete, nik agintzen dizuedana egiten baduzue. Aurrerantzean ez dizuet morroi deituko, morroiak ez baitu jakiten nagusiaren asmoen berri; zuei adiskide deitzen dizuet, neure Aitak jakinarazitako guztia adierazi baitizuet”.

GOGOETA EGITEKO TESTUA

“Maitatzea bihotza jokoan jartzea da. Norbera ahul bihurtzea da. Norbaiti zu maitatzeko, baina aldi berean zu mintzeko ahalmena (edo aukera) ematea da. Ez dago atzera-bueltarik. Egin egiten duzu. Arriskatu egiten zara. Zaren hori partekatzen duzu. Zure historia partekatzen duzu. Zuretzat bizileku, ekaitz edo galbide izan diren izenei buruz hitz egiten duzu. Norbaiti aukera ematen diozu zaren bezala onar zaitzan. Baina hori da, aukera bat, ez betebeharrak bat.

Maitasuna ez da eskatzen. Ez dago ez baldintzarik, ezta bermerik ere. Ez dago ziurtasunik, ezta segurtamenik ere. Erantzuna espero duzuna izan daiteke. Edo arbuioa izan daiteke, aurpegi asko, erritmo asko, une asko eta azalpen asko dituen. Agian arriskatzeko pozez beteko zaitu. Edo lur jota utziko zaitu. Bada zure bizitzan min ematen duenik. Erronka onbera izaten jarraitzea da. Axolagabetasunezko edo gogortasunezko hormen atzean ez ezkutatzea. Baina ulergarria da abandonua pairatu duenaren distantzia hori....”.

Jose Mª Rodríguez Olaizola.